

TRGOVAČKI SUD U BJELOVARU
Šetalište dr. I. Lebovića 42
43000 Bjelovar

Na poslovni broj: St-2/2014

ZA VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE

Podnositelj žalbe – razlučni vjerovnik:

Odvjetnica Sanja Mihalić, Alojzija Stepinca 1, 42000 Varaždin, OIB: 61208635054

STEČAJNI DUŽNIK:

Stečajna masa iz MOSLAVINA d.d. u stečaju, Čazma, Trg čazmanskog kaptola, OIB: 57912533401

ŽALBA RAZLUČNOG VJEROVNIKA
protiv rješenja Trgovačkog suda u Bjelovaru, poslovni broj: St-2/2014-63 od 11.
studenoga 2019. godine

1. Trgovački sud u Bjelovaru donio je rješenje poslovni broj: St-2/2014-63 od 11. studenoga 2019. godine (dalje u tekstu: „prvostupanjsko rješenje od 11.11.2019. godine“) kojim se:

- **u točki I. izreke** utvrđuje da je iz kupovnine ostvarene prodajom nekretnina stečajnog dužnika upisanih u zk. ul. 1416 k.o. Čazma, čk. br. 935/2 poslovno-stambena zgrada i dvorište sa 435 čhv u iznosu od 811.000,00 kn, namirena djelomično tražbina razlučnog vjerovnika Vindija d.d. Varaždin s osnove troškova u iznosu od ukupno od 89.738,46 kn, s osnove zakonskih zateznih kamata u iznosu od 347.171,37 kn i s osnove glavnice u iznosu od 374.045,17 kn,
- **u točki II. izreke** iz iznosa od 468.426,20 kn ostvarenog prodajom nekretnina stečajnog dužnika upisanih u zk. ul. 918 k.o. Miklouš, čk. br. 963/4 zemljište pod domom i dom sa 25 čhv, zk. ul. 1747 k.o. Čazma, čk. br. 1057/6 kuća broj 187 i dvorište sa 307 čhv, zk. ul. 2204 k.o. Bojana, čk. br. 1300/4 zgrada trgovine i dvorište u Grabovnici sa 119 čhv, zk. ul. 1325 k.o. Siščani, čk. br. 1466/2 dvorište sa kućom br. 130 sa 130 čhv i zk. ul. 941 k.o. Dapci, čk. br. 1421/1 trgovina sa 59 čhv, namiruju troškovi utvrđivanja tražbine u iznosu od 10.000,00 kn, razlučni vjerovnik Vindija d.d.

Varaždin namiruje se djelomično s osnove zakonskih zateznih kamata u iznosu od 384.740,31 kn i s osnove glavnice u iznosu od 73.721,89 kn

- **u točki III. izreke** navodi da će se po pravomoćnosti pobijanog prvostupanjskog rješenja sa računa suda na račun dužnika isplatiti iznos od 10.000,00 kn i na račun razlučnog vjerovnika Vindije d.d. Varaždin iznos od 458.426,20 kn.

Ovim putem razlučni vjerovnik Sanja Mihalić podnosi žalbu protiv prvostupanjskog rješenja od 11.11.2019. godine pobijajući isto u cijelosti zbog svih dopuštenih razloga koji će biti obrazloženi u nastavku ove žalbe.

2. Ovaj postupak pred stečajnim sudom nastavak je ovršnog postupka koji se vodio kod Općinskog suda u Ivanić Gradu, Stalna služba u Čazmi pod brojem: Ovr-10/09. Predmetni ovršni postupak započeo je podnošenjem prijedloga za ovrhu od strane razlučnog vjerovnika Vindija d.d. Varaždin kao ovrhovoditelja, povodom kojeg prijedloga je dana 28.04.2006. godine **Trgovački sud u Bjelovaru** donio rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-511/06 kojim se određuje ovrha na nekretninama u vlasništvu stečajnog dužnika kao ovršenika upisanima u zk. ul. 918 k.o. Miklouš, zk. ul. 1747 k.o. Čazma, zk. ul. 2204 k.o. Bojana, zk. ul. 1416 k.o. Čazma i zk. ul. 1325 k.o. Sišćani radi naplate tražbine ovrhovoditelja – razlučnog vjerovnika Vindija d.d. Varaždin koja se sastoji od:

- **glavnice u iznosu od 709.782,95 kuna** sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospijeca svakog pojedinog računa do isplate,
- troškova postupka u iznosu od 28.129,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 29.03.2004. godine do isplate
- te troškova predmetnog ovršnog postupka zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja rješenja o ovrsi pa do isplate,

provođenjem ovršnih radnji zabilježbe ovrhe u zemljišne knjige, utvrđivanjem vrijednosti nekretnina, njezinom prodajom i namirenjem ovrhovoditelja iz novčanog iznosa dobivenog prodajom.

U predmetnom ovršnom postupku prodane su sljedeće nekretnine u vlasništvu stečajnog dužnika:

- a) nekretnina čk. br. 1300/4, upisana u zk. ul. br. 2204 k.o. Bojana (dana 15.12.2009. godine Općinski sud u Ivanić Gradu, Stalna služba u Čazmi donio je rješenje poslovni broj Ovr-10/09-65 kojim se predmetna nekretnina dosuđuje kupcu PPK -Bjelovar za iznos od 160.000,00 kuna te je predmetno rješenje postalo pravomoćno dana 29.01.2010. godine);
- b) nekretnina čk. br. 963/4, upisana u zk. ul. br. 918 k.o. Miklouš (dana 15.12.2009. godine Općinski sud u Ivanić Gradu, Stalna služba u Čazmi donio je rješenje poslovni broj Ovr-10/09-65 kojim se predmetna nekretnina dosuđuje kupcu PPK Bjelovar za iznos 64.000,00 kuna te je predmetno rješenje postalo pravomoćno dana 29.01.2010. godine);
- c) nekretnina čk. br. 1057/6, upisana u zk. ul. br. 1747 k.o. Čazma (dana 15.12.2009. godine Općinski sud u Ivanić Gradu, Stalna služba u Čazmi donio je rješenje poslovni

broj Ovr-10/09-65 kojim se predmetna nekretnina dosuđuje kupcu Damiru Jakopčiću za iznos od 56.000,00 kuna te je predmetno rješenje postalo pravomoćno dana 29.01.2010. godine);

- d) nekretnina čk. br. 935/2, upisana u zk. ul. 1416 k.o. Čazma (dana 15.12.2009. godine Općinski sud u Ivanić Gradu, Stalna služba u Čazmi donio je rješenje poslovni broj Ovr-10/09-65 kojim se predmetna nekretnina dosuđuje ovrhovoditelju – razlučnom vjerovniku Vindija d.d. za iznos od **811.000,00 kuna** te je predmetno rješenje postalo pravomoćno dana 29.01.2010. godine);
- e) nekretnina čk. br. 1425/2, upisana u zk. ul. 2137, poduložak 1 k.o. Čazma (dana 20.02.2013. godine Općinski sud u Ivanić Gradu donio je rješenje poslovni broj Ovr-992/12 kojim se predmetna nekretnina dosuđuje kupcu Praetorian d.o.o. Čazma za iznos od 304.000,00 kuna);
- f) nekretnina čk. br. 1466/2, upisana u zk. ul. 1325 k.o. Sišćani (dana 30.03.2010. godine Općinski sud u Ivanić Gradu, Stalna služba u Čazmi donio je rješenje poslovni broj Ovr-10/09 kojim se predmetna nekretnina dosuđuje kupcu PPK Bjelovar za iznos od 64.000,00 kuna);
- g) nekretnina čk. br. 1421/1, upisana u zk. ul. 941 k.o. Dapci (dana 30.03.2010. godine Općinski sud u Ivanić Gradu, Stalna služba u Čazmi donio je Zaključak poslovni broj Ovr-10/09 kojim se nekretnina čk. br. 1421/1, opisana kao trgovina sa 59 čhv upisana u zk. ul. br. 941 k.o. Dapci dosuđuje kupcu PPK Bjelovar za iznos od 130.000,00 kuna).

Rješenjem poslovni broj: Pu Ovr-836/2015 od 17.01.2019. godine Općinski sud u Ivanić Gradu oglasio se stvarno nenadležnim i **predmet ustupio Trgovačkom sudu u Bjelovaru kao stvarno nadležnom sudu za vođenje predmetnog ovršnog postupka** dok su na račun stečajnog suda doznačena novčana sredstva u iznosu od 468.426,20 kn i 304.000,00 kn, koja sredstva su ostvarena prodajom nekretnina stečajnog dužnika kao ovršenika u ovršnom postupku.

Zaključkom Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj: Ovr-3/2019-2 od 29.03.2019. godine nastavljen je postupak ovrhe na nekretninama ovršenika upisanim u zk. ul. 918 k.o. Miklouš, zk. ul. 1747 k.o. Čazma, zk. ul. 2204 k.o. Bojana, zk. ul. 1416, 1747 i 2137 k.o. Čazma, zk. ul. 1325 k.o. Sišćani i zk. ul. 941 k.o. Dapci, **u stečajnom postupku koji se vodi kod Trgovačkog suda u Bjelovaru pod brojem: St-2/2014.**

Rješenjem Trgovačkog suda u Bjelovaru broj: St-2/2014-61 od 10.04.2019. godine određen je nastavak stečajnog postupka radi naknadne diobe Stečajne mase iza stečajnog dužnika Moslavnina d.d. u stečaju te je dana 01.10.2019. godine održano ročište za diobu kupovnine ostvarene prodajom nekretnina stečajnog dužnika u ovršnom postupku vođenom kod Općinskog suda u Ivanić Gradu, Stalna služba u Čazmi pod brojem: Ovr-10/09.

Na ročištu održanom dana 01.10.2019. godine pred Trgovačkim sudom u Bjelovaru razlučni vjerovnik Vindija d.d. Varaždin naveo je da uz tražbinu koja je specificirana u podnesku od 20.12.2018. godine potražuje i daljnji trošak u ukupnom iznosu od 44.937,50 kuna (s

uključenim PDV-om), a razlučni vjerovnik Sanja Mihalić predao je Trgovačkom sudu u Bjelovaru Sporazum o odvjetničkoj nagradi i cesiji sklopljen dana 04.11.2010. godine između razlučnog vjerovnika društva Vindija d.d. Varaždin i odvjetnice Sanje Mihalić, kojim Sporazumom razlučni vjerovnik Vindija d.d. Varaždin prenosi (cedira) na odvjetnicu Sanju Mihalić cjelokupni iznos troškova koji su dosuđeni ili će biti dosuđeni u ovršnom postupku broj: Ovr-10/09 kod Općinskog suda u Ivanić Gradu, Stalna služba u Čazmi koji se vodio po ovrhovoditelju Vindija d.d. Varaždin protiv ovršenika Moslavina d.d. u stečaju kao i pod brojem Ovr-771/10. Predmetni Sporazum ovjeren je od strane javnog bilježnika Lane Mihinjač iz Varaždina dana 11.10.2018. godine pod brojem ovjere OV-7141/2018 pa je stoga razlučni vjerovnik odvjetnica Sanja Mihalić sukladno odredbi članka 78. a. stavak 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/1996, 161/1998, 29/1999, 129/2000, 123/2003, 197/2003, 187/2004, 82/2006; dalje: SZ) stupila u pravni položaj svoga prednika glede prenesenih troškova ovršnog postupka i postala u tom dijelu razlučni vjerovnik zajedno sa društvom Vindija d.d. Varaždin gdje je odvjetnica Sanja Mihalić razlučni vjerovnik za dio tražbine odnoseće na troškove postupka i kamatu na troškove a Vindija d.d. Varaždin za dio tražbine odnoseće na glavnici i kamatu na tu glavnici.

Dana 11.11.2019. godine Trgovački sud u Bjelovaru donio je pobijano prvostupanjsko rješenje koje je u cijelosti nezakonito iz sljedećih razloga:

- a) sud ne primjenjuje odredbe mjerodavnog Ovršnog zakona i Stečajnog zakona;
- b) sud utvrđuje namirenje tražbine razlučnog vjerovnika Vindija d.d. Varaždin iz iznosa od 811.000,00 kuna, ne vodeći pritom računa o Sporazumu o odvjetničkoj nagradi i cesiji sklopljenom dana 04.11.2010. godine;
- c) sud prilikom donošenja odluke o namirenju iz iznosa od 468.426,20 kn ne primjenjuje mjerodavne odredbe Ovršnog zakona.

Ad a) Sud ne primjenjuje odredbe mjerodavnog Ovršnog zakona i Stečajnog zakona

U obrazloženju pobijanog prvostupanjskog rješenja od 11.11.2019. godine prvostupanjski sud navodi da se kod donošenja odluke o namirenju primjenjuju odredbe članka 105. – 107. Ovršnog zakona (NN 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08) koji je bio na snazi u vrijeme pokretanja ovršnog postupka.

Obzirom da je prijedlog za ovrhu u predmetnoj ovršnoj stvari podnesen dana 26.04.2006. godine, to su u konkretnom slučaju mjerodavne odredbe Ovršnog zakona (NN 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05), dakle mjerodavne su odredbe Ovršnog zakona iz 2005. godine, a ne odredbe Ovršnog zakona iz 2008. godine.

U obrazloženju pobijanog prvostupanjskog rješenja od 11.11.2019. godine prvostupanjski sud nadalje navodi da se u konkretnom slučaju primjenjuju odredbe Stečajnog zakona (NN 44/96, 29/99, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12) koji je bio na snazi u vrijeme pokretanja stečajnog postupka nad dužnikom Moslavina d.d. Čazma, sve temeljem članka 441. stavak 1. Stečajnog zakona (NN 71/15 i 104/17).

Imajući u vidu da je stečajni postupak nad stečajnim dužnikom pokrenut 20.06.2008. godine, u konkretnom slučaju mjerodavne su odredbe Stečajnog zakona (NN 44/96, 29/99, 123/03, 82/06) dakle Stečajnog zakona iz 2006. godine a ne Stečajnog zakona iz 2012. godine, a u odnosu na namirenje troškova stečajnog upravitelja odredbe Stečajnog zakona iz 2015. godine.

Slijedom navedenog proizlazi da je prvostupanjski sud donio pobijano prvostupanjsko rješenje od 11.11.2019. godine primjenom odredaba Ovršnog zakona i Stečajnog zakona koji nisu mjerodavni i primjenjivi u konkretnom slučaju.

Ad b) Sud zanemaruje Sporazum o odvjetničkoj nagradi i cesiji sklopljen 04.11.2010. godine

Točkom I. izreke prvostupanjskog rješenja od 11.11.2019. godine prvostupanjski sud utvrđuje da je iz kupovnine ostvarene prodajom nekretnina stečajnog dužnika upisanih u zk. ul. 1416 k.o. Čazma, čk. br. 935/2 poslovno-stambena zgrada i dvorište sa 435 čhv u iznosu od 811.000,00 kn, namirena djelomično tražbina razlučnog vjerovnika Vindija d.d. Varaždin s osnove troškova u iznosu od ukupno od 89.738,46 kn, s osnove zakonskih zateznih kamata u iznosu od 347.171,37 kn i s osnove glavnice u iznosu od 374.045,17 kn.

Žalitelj ističe kako je predmetna nekretnina upisana u zk. ul. 1416 k.o. Čazma prodana u tijeku ovršnog postupka te je dana 15.12.2009. godine Općinski sud u Ivanić Gradu, Stalna služba u Čazmi donio rješenje poslovni broj Ovr-10/09-65 kojim se nekretnina stečajnog dužnika čk. br. 935/2, opisana kao poslovno-stambena zgrada i dvorište sa 435 čhv, upisana u zk. ul. 1416 k.o. Čazma dosuđuje ovrhovoditelju – razlučnom vjerovniku Vindija d.d. za iznos od **811.000,00 kuna** te je navedeno da temeljem čl. 100a. st. 1. Ovršnog zakona ovrhovoditelj **Vindija d.d. Varaždin** nije dužan položiti kupovninu. Predmetno rješenje postalo je pravomoćno dana 29.01.2010. godine.

Dana 30.06.2010. godine Općinski sud u Ivanić Gradu, Stalna služba u Čazmi donio je Zaključak poslovni broj Ovr-10/09 kojim se predmetna nekretnina predaje ovrhovoditelju Vindija d.d. kao kupcu te je navedeno da ovrhovoditelj Vindija d.d. temeljem čl. 100a. st.1. Ovršnog zakona nije dužan položiti kupovninu.

Dana 20.09.2012. godine Općinski sud u Ivanić Gradu, Stalna služba u Čazmi donio je rješenje poslovni broj Ovr-992/12-126 kojim je u točki I. iz iznosa cijene dobivene prodajom dijela nekretnina namirio troškove provedenog ovršnog postupka i to troškove koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji 1. ovrhovoditelja Vindije d.d. Varaždin u iznosu od 5.000,00 kuna i troškove 3. ovrhovoditelja BIMBO d.o.o. u iznosu od 573,80 kn.

Dana 02.05.2013. godine pred Općinskim sudom u Ivanić Gradu održano je ročište o namirenju radi diobe kupovnine, na kojem ročištu je razlučni vjerovnik Vindija d.d. Varaždin

predao zahtjev za namirenje s obračunom tražbine. Mada je na predmetnom ročištu Općinski sud u Ivanić Gradu donio zaključak da će se daljnja odluka donijeti pisanim putem, takva odluka o namirenju u daljnjem tijeku postupka nije donesena.

Prvostupanjski sud u obrazloženju pobijanog prvostupanjskog rješenja od 11.11.2019. godine navodi da diobeno ročište za iznos od 811.000,00 kuna kod Općinskog suda u Ivanić Gradu nije održano, posve zanemarujući da je diobeno ročište održano dana 02.05.2013. godine dok je u daljnjem tijeku postupka izostala odluka o namirenju za predmetnu nekretninu.

Usprkos navedenom, prvostupanjski sud ne donosi rješenje o namirenju iz iznosa od 811.000,00 kuna za nekretninu upisanu u zk. ul. 1416 k.o. Čazma već u točki I. izreke prvostupanjskog rješenja od 11.11.2019. godine utvrđuje da je iz iznosa kupovnine od 811.000,00 kuna djelomično namirena tražbina razlučnog vjerovnika Vindija d.d. Varaždin s osnove troškova u iznosu od ukupno od 89.738,46 kn, s osnove zakonskih zateznih kamata u iznosu od 347.171,37 kn i s osnove glavnice u iznosu od 374.045,17 kn, zanemarujući da je upravo stečajni sud trebao donijeti odluku o namirenju a ne o utvrđenju a sve uzimajući pritom u obzir cesiju dijela tražbine razlučnog vjerovnika Vindija d.d. Varaždin na novog razlučnog vjerovnika Sanju Mihalić koja polaže pravo na dosuđene troškove sukladno Sporazumu o odvjetničkoj nagradi i cesiji od 04.11.2010. godine.

Takvu odluku prvostupanjski sud obrazlaže navođenjem da je iznosom od 811.000,00 kn, koji razlučni vjerovnik Vindija d.d. Varaždin, kao kupac nije bio dužan platiti, prebijanjem djelomično namirena tražbina tog vjerovnika i to troškovi i kamate na te troškove, obračunate za razdoblje tri godine prije donošenja rješenja o dosudi u iznosu od ukupno 89.783,46 kn, zatim kamate na glavicu, obračunate za razdoblje tri godine prije donošenja rješenja o dosudi u iznosu od 347.171,37 kn i dio glavnice u iznosu od 374.045,17 kn.

Razlučni vjerovnik ističe kako je odredbom članka 100.a Ovršnog zakona propisano kako slijedi:

- (1) Ovrhovoditelj koji je kupac i jedini vjerovnik koji se namiruje iz kupovnine, nije dužan položiti kupovninu ako ona iznosi koliko i njegova ovršna tražbina ili manje.
- (2) Ako kupovнина iznosi više od njegove ovršne tražbine, ovrhovoditelj je dužan položiti razliku.
- (3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se i kad je kupac osoba koja se u ovršnom postupku namiruje prije svih ostalih vjerovnika koji imaju pravo na namirenje iz iste kupovnine, s time da je ona dužna položiti onaj iznos kupovnine koji odgovara iznosu troškova postupka na čiju naknadu imaju prvenstveno pravo druge osobe koje se namiruju iz kupovnine (članak 106.).
- (4) Sud može odlučiti da kupac koji je osoba **koja ima pravo na namirenje iz kupovnine** ne položi dio kupovnine za koji se osnovano može pretpostaviti da će biti pokriven iznosom koji će mu pripasti **prema rješenju o namirenju**.
- (5) O oslobođenju kupca od polaganja kupovnine prema odredbama stavka 1. do 4. ovoga članka sud odlučuje, na temelju zahtjeva kupca postavljenog najkasnije na ročištu za dražbu, u rješenju o dosudi.

Slijedom citirane odredbe a naročito vodeći računa da je ovaj postupak zapravo nastavak ranijeg ovršnog postupka, prvostupanjski sud je pobijanim prvostupanjskim rješenjem trebao prvotno iz iznosa kupovnine od 811.000,00 kuna za nekretninu upisanu u zk. ul. 1416 k.o.

Čazma **djelomično namiriti (a ne utvrditi namirenje koje do sada nije provedeno)** tražbinu razlučnog vjerovnika Vindija d.d. i to **tražbinu na ime kamate na glavnici u iznosu od 347.171,37 kuna**, koja je obračunata za razdoblje tri godine prije donošenja rješenja o dosudi u ovršnom postupku odnosno od dana 15.12.2006. godine do 15.12.2009. godine kao dana donošenja rješenja o dosudi poslovni broj Ovr-10/09-65 i **djelomično glavnici u iznosu od 463.828,63 kuna**.

Troškovi ovršnog postupka nisu mogli biti predmetnom namirenja obzirom da isti ne čine tražbinu razlučnog vjerovnika Vindija d.d. Varaždin već isti uslijed izvršenog prijenosa čine tražbinu razlučnog vjerovnika odvjetnice Sanje Mihalić. Dakle, razlučni vjerovnik Vindija d.d. Varaždin nema tražbinu glede troškova ovršnog postupka već samo glede glavnice i zakonskih zateznih kamata pa je stoga samo takva tražbina mogla biti namirena iz iznosa kupovnine od 811.000,00 kuna.

Slijedom navedenog proizlazi da je deklaratorno rješenje o namirenju sadržano u točki I. izreke prvostupanjskog rješenja od 11.11.2019. godine u cijelosti protivno mjerodavnim zakonskim odredbama i Sporazumu o odvjetničkoj nagradi i cesiji sklopljenom dana 04.11.2010. godine. Prvostupanjski sud je mogao utvrditi samo namirenje tražbine 1. ovrhovoditelja Vindije d.d. Varaždin u iznosu od 5.000,00 kuna i troškove 3. ovrhovoditelja BIMBO d.o.o. u iznosu od 573,80 kn koje namirenje je provedeno rješenjem poslovni broj Ovr-992/12-126 od 20.09.2012. godine, dok je iz iznosa kupovnine od 811.000,00 kuna bio dužan provesti namirenje tražbine razlučnog vjerovnika Vindija d.d. Varaždin s osnove glavnice i kamata.

Ad c) Sud prilikom donošenja odluke o namirenju iz iznosa od 468.426,20 kn ne primjenjuje mjerodavne odredbe Ovršnog zakona

U točki II. izreke prvostupanjskog rješenja od 11.11.2019. godine prvostupanjski sud navodi da se iz iznosa od 468.426,20 kn ostvarenog prodajom nekretnina stečajnog dužnika upisanih u zk. ul. 918 k.o. Miklouš, zk. ul. 1747 k.o. Čazma, zk. ul. 2204 k.o. Bojana, zk. ul. 1325 k.o. Sišćani i zk. ul. 941 k.o. Dapci namiruju troškovi utvrđivanja tražbine u iznosu od 10.000,00 kn, dok se razlučni vjerovnik Vindija d.d. Varaždin namiruje djelomično s osnove zakonskih zateznih kamata u iznosu od 384.740,31 kn i s osnove glavnice u iznosu od 73.721,89 kn.

Odredbom članka 164.a Stečajnog zakona propisano je kako slijedi:

(1) Nakon što unovči stvar ili pravo na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi ovršni će sud, nakon što iz iznosa ostvarenog prodajom namiri troškove do tada provedenoga ovršnog postupka, preostali novac predati stečajnom sucu.

(2) Iz iznosa dobivenog od ovršnog suda stečajni sudac će: 1. izdvojiti u stečajnu masu odgovarajući iznos prema pravilima iz članka 170. ovoga Zakona; 2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redosljedu predviđenom pravilima ovršnog postupka i 3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju.

(3) Nakon što stečajni sudac u stečajnom postupku unovči stvar ili pravo na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi, on će iz iznosa ostvarenog prodajom 1. namiriti troškove unovčenja obračunate prema pravilima iz članka 170. ovoga Zakona, 2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redosljedu predviđenom pravilima ovršnog postupka i 3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika.

Kao što je već ranije opisano u ovoj žalbi, ovršni sud je iz iznosa ostvarenog prodajom namirio troškove do tada provedenog ovršnog postupka u smislu odredbe članka 106. Ovršnog zakona te je preostali iznos doznačen na žiro račun stečajnog suda. Naime, Općinski sud u Ivanić Gradu, Stalna služba u Čazmi je rješenjem poslovni broj: Ovr-992/12-126 od 20.09.2012. godine u točki I. izreke iz iznosa cijene dobivene prodajom dijela nekretnina namirio troškove provedenog ovršnog postupka i to troškove 1. ovrhovoditelja Vindije d.d. Varaždin u iznosu od 5.000,00 kuna i troškove 3. ovrhovoditelja BIMBO d.o.o. u iznosu od 573,80 kuna, dok je točkom II. izreke odbio kao neosnovane zahtjeve da se iz iznosa cijene dobivene prodajom dijela nekretnina stečajnog dužnika kao ovršenika u iznosu od 474.000,00 kuna namire zatraženi troškovi provedenog ovršnog postupka i to preostali dio zatraženih troškova I. ovrhovoditelja Vindija d.d. Varaždin u iznosu od 149.841,50 kuna, preostali dio zatraženih troškova III. ovrhovoditelja Bimbo d.o.o. u iznosu od 20.630,00 kuna, troškovi IV. ovrhovoditelja Ivana Tijana u iznosu od 102.045,90 kuna i troškovi V. ovrhovoditelja Praetoriana d.o.o. u iznosu od 9.575,00 kuna.

Protiv citiranog rješenja ovrhovoditelj-razlučni vjerovnik Vindija d.d. Varaždin podnio je žalbu smatrajući da je sud sukladno odredbi članka 164.a. stavak 1. SZ-a iz iznosa ostvarenog prodajom trebao namiriti sve troškove ovršnog postupka, a ne samo troškove predujmova i sudskih pristojbi. Rješenjem Županijskog suda u Velikoj Gorici poslovni broj Gžovr-859/12 od 17.12.2012. godine u točki I. izreke **uvažavaju se žalbe ovrhovoditelja Ivana Tijana i Praetoriana d.o.o. Čazma te Vindije d.d. Varaždin**, ukida se rješenje Općinskog suda u Ivanić Gradu, Stalna služba u Čazmi poslovni broj Ovr-992/12-126 od 20.09.2012. godine u **pobijanom dijelu pod točkom II. izreke** u odnosu na navedene ovrhovoditelje **bez vraćanja na ponovan postupak dok je u točki II. izreke navedeno da će se o troškovima u povodu pravnog lijeka ovrhovoditelja Vindija d.d. Varaždin odlučiti u konačnoj odluci**. U obrazloženju predmetnog rješenja drugostupanjski sud navodi da obzirom da prema stanju spisa proizlazi da su ovrhovoditelji Ivan Tijan, Praetorian d.o.o. i Vindija d.d. razlučni vjerovnici, sukladno pravilima ovršnog zakona stečajni sud bi trebao odlučivati o namirenju ostalih troškova ovrhovoditelja a koji se ne tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji pa je stoga prvostupanjski sud pogrešno postupio kada je odbio zahtjeve ovrhovoditelja Ivana Tijana, Praetoriana d.o.o. i Vindije d.d. u tom dijelu jer će o istima odlučivati stečajni sud sukladno odredbi članka 164. st. 2. Stečajnog zakona.

Rješenjem Općinskog suda u Ivanić Gradu poslovni broj: Ovr-992/12-164 od 18.09.2013. godine naloženo je računovodstvu suda da po pravomoćnosti tog rješenja Trgovačkom sudu u Bjelovaru isplati iznos kupovnine od 468.126,20 kuna. Odlučujući o žalbi, Županijski sud u Velikoj Gorici donio je rješenje broj: Gž Ovr-113/2016-4 od 16.05.2018. godine kojim su u točki I. izreke odbijene žalbe 1. ovrhovoditelja Vindija d.d., 4. ovrhovoditelja Ivana Tijana i 5. ovrhovoditelja Praetorian d.o.o., kao neosnovane i potvrđeno je rješenje Općinskog suda u Ivanić Gradu, Stalne službe u Čazmi, poslovni broj: Ovr-992/12-164 od 18.09.2013. godine. U obrazloženju citiranog rješenja Županijski sud u Velikoj Gorici navodi kako je pravilno sud

prvog stupnja odredio da će se preostali dio kupovnine 468.426,20 kn isplatiti Trgovačkom sudu u Bjelovaru **te da se odredba članka 164.a. stavak 1. SZ-a ne može tumačiti samostalno već samo u vezi s odredbama Ovršnog zakona koje reguliraju redosljed namirenja (čl. 106. st.1. i 107. st. 5.) kao i s odredbom stavka 2. istog članka**, a takvim zajedničkim tumačenjem navedenih zakonskih odredbi dolazi se do zaključka da je ovršni sud pravilno postupio kad je u ovršnom postupku namirio samo troškove sudskih pristojbi i predujmova u smislu odredbe članka 106. stavak 1. OZ-a, dok će o ostalim troškovima postupka, zajedno s glavnom tražbinom i ostalim sporednim tražbinama vjerovnika (ovdje ovrhovoditelja) odlučivati stečajni sud.

Usprkos jasno zauzetim stajalištima drugostupanjskih sudova da je stečajni sud nadležan sud za odlučivanje o svim troškovima iz ovršnog postupka i njihovo namirenje, Trgovački sud u Bjelovaru kao stečajni sud je pobijanim prvostupanjskim rješenjem od 11.11.2019. godine iz preostalog iznosa od 468.426,20 kn namirio kako slijedi:

1) troškove utvrđivanja tražbine

Na ročištu održanom dana 01.10.2019. godine kod Trgovačkog suda u Bjelovaru stečajni upravitelj je predložio da se sukladno odredbama Stečajnog zakona iz kupovnine izdvoji iznos od 5% na ime utvrđenja razlučnog prava, s obzirom da su nekretnine prodavane u ovršnom postupku kod Općinskog suda te za stečajnog dužnika nisu nastali posebni troškovi prodaje.

U obrazloženju pobijanog prvostupanjskog rješenja od 11.11.2019. godine prvostupanjski sud navodi da se od iznosa dobivenog od ovršnog suda u stečajni masu izdvaja iznos od 10.000,00 kn, na ime troškova utvrđivanja tražbina odnosno utvrđivanja istovjetnosti predmeta i prava na tom predmetu (čl.170. SZ-a). Sud navodi da se navedeni iznos odnosi na dio nagrade stečajnog upravitelja koji je nakon otvaranja stečajnog postupka utvrdio imovinu koja ulazi u stečajnu masu, identificirao nekretnine i razlučna prava na nekretninama.

Razlučni vjerovnik ističe kako je odredbom članka 441. stavak 2. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17) propisano da se na stečajne **postupke u tijeku** primjenjuju sljedeće odredbe sada važećeg Stečajnog zakona:

Članak 248.

(1) Nakon unovčenja stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi sud će iz iznosa ostvarenoga prodajom:

1. namiriti troškove unovčenja iz članka 254. ovoga Zakona
2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redosljedu određenom pravilima ovršnoga postupka i
3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika.

(2) Sud je dužan donijeti rješenje o namirenju u roku od 30 od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi.

Članak 253.

(1) Nakon što stečajni upravitelj unovči pokretnu stvar ili tražbinu, iz utrška će se u stečajnu masu prije svega unijeti iznos potreban za naknadu troškova utvrđivanja predmeta razlučnoga prava i naknadu troškova njegova unovčenja. Od preostalog iznosa bez odgode će se namiriti razlučni vjerovnik.

(2) Ako mu stečajni upravitelj prepusti unovčiti neki predmet koji ima pravo unovčiti u skladu s odredbama članka 249. ovoga Zakona, razlučni vjerovnik dužan je iz utrška u stečajnu masu najprije izdvojiti iznos potreban za namirenje troškova utvrđivanja predmeta razlučnoga prava i poreza kojim je takva prodaja opterećena.

(3) Troškovi utvrđivanja predmeta razlučnoga prava obuhvaćaju troškove utvrđivanja identiteta predmeta razlučnoga prava i troškove utvrđivanja prava koje postoji na njemu.

Članak 254.

(1) Stečajni upravitelj dužan je dostaviti sudu obračun troškova utvrđivanja predmeta razlučnoga prava i troškova njegova unovčenja u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi.

(2) Troškovi utvrđivanja predmeta razlučnoga prava određuju se paušalno u iznosu od 5 % od utrška.

(3) Troškovi unovčenja predmeta razlučnoga prava određuju se paušalno u iznosu od 5 % od utrška. Ako su stvarno nastali troškovi unovčenja znatno niži ili viši, odredit će se u stvarnoj visini. Ako je zbog unovčenja stečajna masa opterećena porezom, iznos toga poreza pridodaje se paušalu troškova unovčenja odnosno stvarno nastalim troškovima unovčenja.

Iz citiranih odredaba Stečajnog zakona, koje prvostupanjski sud propušta primijeniti i pogrešno primjenjuje raniji Stečajni zakon, razvidno je da se troškovi utvrđivanja predmeta razlučnog prava namiruju samo uslijed unovčenja pokretne stvari ili tražbine, dok takvi troškovi utvrđivanja predmeta razlučnog prava više ne terete prodaju nekretnina opterećenih razlučnim pravom. Slijedom navedenog, nagrada stečajnom upravitelju spada u troškove unovčenja a ne u troškove utvrđivanja predmeta razlučnog prava pa stoga prvostupanjski sud pogrešno namiruje troškove utvrđivanja tražbina odnosno utvrđivanja istovjetnosti predmeta i prava na tom predmetu.

2) tražbinu razlučnog vjerovnika Vindija d.d. Varaždin koja je djelomično cedirana

U obrazloženju pobijanog prvostupanjskog rješenja od 11.11.2019. godine prvostupanjski sud navodi da se preostalim iznosom od 458.426,20 kuna namiruju tražbine razlučnih vjerovnika, prema redoslijedu predviđenom pravilima ovršnog postupka odnosno da se iz predmetnog iznosa djelomično namiruje tražbina razlučnog vjerovnika Vindija d.d. Varaždin s osnova kamata u iznosu od 384.740,31 kuna i dijela glavnice u iznosu od 73.721,89 kuna dok zahtjev razlučnog vjerovnika da se kupovninom namire troškovi odvjetničkog zastupanja u iznosu od ukupno 234.128,89 kuna nije osnovan jer navedeni troškovi nisu određeni ovršnom ispravom, a što je u smislu odredbe članka 107. stavak 4. Ovršnog zakona preduvjet za namirenje.

Razlučni vjerovnik ističe kako su prilikom donošenja odluke o namirenju mjerodavne sljedeće odredbe Ovršnog zakona (NN 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05):

Kad se pristupa namirenju***Članak 104.***

Sud pristupa namirenju vjerovnika nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine kupcu i nakon što kupac položi kupovninu.

Osobe koje se namiruju***Članak 105.***

Iz prodajne cijene namiruju se ovrhovoditelji na čiji je prijedlog određena ovrha, založni vjerovnici i kad nisu prijavili svoje tražbine, osobe koje imaju pravo na naknadu za osobne služnosti i druga prava koja prestaju prodajom, Republika Hrvatska i općine, gradovi i županije po osnovi poreza i drugih pristojbi.

Prvenstveno namirenje***Članak 106.***

(1) Iz iznosa dobivenoga prodajom namiruju se prvenstveno, i to ovim redoslijedom:

1. troškovi ovršnoga postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji;

2. porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodanu nekretninu.

(2) Tražbine iz stavka 1. točke 2. ovoga članka namiruju se ako su prijavljene najkasnije na ročištu za diobu i ako se dokazuju ovršnom ispravom.

(3) Vrijeme određeno u stavku 1. točki 2. ovoga članka računa se do dana donošenja rješenja o dosudi nekretnine.

Namirenje ostalih tražbina***Članak 107.***

(1) Nakon namirenja tražbina iz članka 106. ovoga Zakona, namiruju se tražbine osigurane založnim pravom, tražbine ovrhovoditelja na čiji je prijedlog određena ovrha i naknada za osobne služnosti i druga prava koje prestaju prodajom.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje i na namirenje podzaložnih prava (nadhipoteka) i drugih prava koja su teret prava koja se namiruju.

(3) Vjerovnici iz stavka 1. ovoga članka namiruju se po redu stjecanja založnoga prava i prava na namirenje ovrhovoditelja koji su predložili ovrhu odnosno po redu upisa u zemljišnu knjigu osobnih služnosti, a ako je bio ustupljen prednosni red, tada se vjerovnici iz stavka 1. ovoga članka namiruju po time uspostavljenom prednosnom redu.

(4) Troškovi i kamate za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi nekretnine kupcu, određeni ovršnom ispravom, namiruju se po istom redoslijedu kao i glavna tražbina.

(5) Troškovi ovršnoga postupka, osim troškova koji se prvenstveno namiruju (članak 106. stavak 1. točka 1.), namiruju se po istom redoslijedu kao i glavna tražbina.

(6) Poslije namirenja tražbina iz stavka 1. ovoga članka namiruju se tražbine navedene u članku 106. stavku 1. točki 2. ovoga Zakona za vrijeme za koje se ne namiruju prema odredbama toga članka. Nakon toga namiruju se kamate iz stavka 4. ovoga članka za vrijeme za koje nisu namirene prema toj odredbi, i to po istom redoslijedu kao i glavna tražbina.

Razmjerno namirenje***Članak 109.***

Više tražbina koje imaju isti red namirenja namiruju se razmjerno svojoj visini ako iznos dobiven prodajom nije dovoljan za potpuno namirenje.

Obzirom da je odredbom članka 107. Ovršnog zakona jasno propisano da se troškovi i kamata za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi nekretnine kupcu određeni ovršnom ispravom (stavak 4.) i troškovi ovršnog postupka (stavak 5.) namiruju po istom redoslijedu kao i glavna tražbina, to prvostupanjski sud uopće ne primjenjuje članak 107. stavak 5. Ovršnog zakona koji govori o namirenju ostalih troškova ovršnog postupka (koji nisu određeni ovršnom ispravom) kada navodi da zahtjev razlučnog vjerovnika da se kupovninom namire troškovi odvjetničkog zastupanja nije osnovan jer navedeni troškovi nisu određeni ovršnom ispravom. Ovdje prvostupanjski sud također zanemaruje sklopljeni Sporazum o odvjetničkoj nagradi i cesiji.

Sukladno citiranim odredbama i vodeći računa da je razlučni vjerovnik Vindija d.d. Varaždin prvi u redoslijedu namirenja te da je razlučni vjerovnik odvjetnica Sanja Mihalić uslijed izvršenog prijenosa tražbine na ime troškova stupila u pravni položaj razlučnog vjerovnika Vindije d.d. Varaždin za iznos troškova, prvostupanjski sud je iz iznosa od 458.426,20 kuna trebao namiriti kako slijedi:

- tražbinu razlučnog vjerovnika Vindija d.d. Varaždin s osnove nenamirene glavnice u iznosu od 245.954,32 kuna,
- tražbinu razlučnog vjerovnika odvjetnice Sanje Mihalić s osnove troškova dosuđenih ovršnom ispravom i pripadajućih kamata (članak 107. stavak 4. Ovršnog zakona) u iznosu od 89.783,46 kuna,
- tražbinu razlučnog vjerovnika odvjetnice Sanje Mihalić s osnove troškova ovršnog postupka zatraženih podneskom od 20.12.2018. godine i na ročištu održanom 01.10.2019. godine (članak 107. stavak 5. Ovršnog zakona) u iznosu od 234.128,89 kuna.

Ukoliko preostali iznos kupovnine nije dovoljan za namirenje glavnice i troškova (dosuđenih i daljnjih troškova ovršnog postupka) koji se namiruju u istom redoslijedu kao i glavna tražbina, u konkretnom slučaju primjenjuje se odredbom članka 109. Ovršnog zakona kojom je propisano da se više tražbina koje imaju isti red namirenja namiruju razmjerno svojoj visini ako iznos dobiven prodajom nije dovoljan za potpuno namirenje, a koju zakonsku odredbu prvostupanjski sud propušta primijeniti.

Slijedom predmetne odredbe članka 109. Ovršnog zakona, prvostupanjski sud je iz iznosa 458.426,20 kuna trebao namiriti tražbinu razlučnog vjerovnika Vindija d.d. Varaždin s osnove nenamirene glavnice, tražbinu odvjetnice Sanje Mihalić s osnove troškova dosuđenih ovršnom ispravom i pripadajućih kamata te tražbinu odvjetnice Sanje Mihalić s osnove troškova ovršnog postupka razmjerno njihovoj visini i to svaku tražbinu u postotku od 80,44%.

Kako stoga prvostupanjski sud ne primjenjuje mjerodavnu odredbu članka 109. Ovršnog zakona i posve neosnovano zaključuje da se daljnji troškovi ovršnog postupka ne namiruju mada iz odredbe članka 107. stavak 5. Ovršnog zakona jasno proizlazi da se takvi troškovi namiruju u istom redoslijedu kao i glavna tražbina, to je prvostupanjsko rješenje u cijelosti nezakonito.

3. Slijedom svega navedenog, predlaže se Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da usvoji žalbu razlučnog vjerovnika i da preinači rješenje Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj: St-2/2014-63 od 11. studenoga 2019. godine podredno da predmetno rješenje ukine i vrati postupak na ponovno odlučivanje.

U Varaždinu, 25. studenog 2019. godine

Razlučni vjerovnik odvjetnica Sanja Mihalić